

I. Saltvandsfiskeri.

Vi omhandle da først Saltvandsfiskeriet som det i og for sig vigtigste baade som Erhvervs- tilde og som Lovgivningsemne.

Naar vi ovenfor have bemærket, at Havet tilhører Kongen, er undergivet Statens Højhedsret, da er herved kun tænkt paa den Landet nærmest liggende Del af Havet med dets Fjorde og Bugter, det saa kaldte Søterritorium. Det udenfor værende Hav er ikke underlagt dansk Stats-højhed og ligger udenfor den danske Lovgivnings Omraade. Forfaavidt det ej heller hører til nogen anden Stats Søterritorium, er det intet Herredømme undergivet, og paa dette Hav, der i egentligste Forstand kan kaldes „det aabne Hav“, er Fiskeriet selvfølgelig frit for Alle. Vel vilde der Intet være til Ginder for, at den danske Lovgivning gav Forskrifter for Fiskeriet, som skulde iagttages ogsaa udenfor Søterritoriet af de danske Undersaatter, f. Ex. forbyd dem der at benytte et vist Fiskeredskab, idet Undersaatterne selvfølgelig vilde være pligtige at efterleve dem; men slike Bestemmelser maatte for at begrundes og saa nogen Betydning bygges paa internationale Overenskomster mellem de fiskeende Stater, og vi skulle derfor ikke her nærmere indlade os derpaa. Vi beskæftige os saaledes kun med den Del af Havsgebetet, der hører til det danske Søterritorium. Dette falder naturligen i 2 Grupper, nemlig Havet ved de aabne Kyster paa den ene Side, og Fjorde, Vig, snævre Sund og lignende mere lukkede Bunde paa den anden Side, idet baade Betingelserne for Fiskeriet og Fiskelivet ere en Del forskellige paa disse to Gebeter, og der er en stor Forskjel paa de Forhold, hvorunder Fiskeriet drives i dem. I Fjordsgebetet er Vandets Dybde i Almindelighed ringere, Bunden er ofte bedækket med en rig Plantevæxt, og til denne er knyttet en fuldgyldig Udvikling af det lavere Dyreliv, der i en væsentlig Grad tjener Fiskene til Føde. Uden at det dog tør paastaas, at dette Dyreliv skulde være rigere i Fjordene end i det aabne Hav, og at Tiltrækningskraften gennem dette Fødemiddel skulde gjøre Fiskelivet rigere i hine end i dette, saa bevirker det grundere Fjordsvands højere Barmegråd, der ogsaa maa fremme Plantevæksten, den Beskyttelse, denne afgiver som Skjul, i Forbindelse med det smulere Vand, at disse Steder maa egne sig vel til Udflyknings- og Opfostringspladse for Fiskeyngel, og der er saaledes Grund til at antage, at Beggefald, i det mindste af visse Arter, gjerne søge Fjordene i Gydetiden. At Fiskeriet her drives livligere end i Havet, er en ligefrem Følge af, at det i den ringere Søgang gaar lettere for sig og til mangen Tid er muligt at udføre i en Fjord, medens Raft af Redskaber samtidig er udførligt til Havs, naar det er oprørt. Fiskeriet kan derhos, navnlig i de mindre Fjorde, nøjes med simple og mindre kostbare Redskaber end Havfiskeriet, og det drives derfor mere end dette af dem, der bruge Fiskeri kun som Biehverv, og navnlig af Smaafolk, hvis pekuniære Gøine ikke strækker langt. Blandt andre Omstændigheder, der give Fjordsforholdene en egen Karakter, maa endvidere fremhæves, at Fiskeriet her kan gaa for sig fra alle Sider og saaledes virke mere intensift, medens Naturen har mindre Magt til at modstaa de pålæggende Virkninger; fremdeles gaa Færsvandsfiske, hvor Naer udmunde, ofte ud i Fjordene (jfr. Bil. VI til Udv. Prot., S. 47) og lege der, hvorved Fjordsfiskeriet ophører at være et ublandet Saltvandsfiskeri og kommer til at virke tilbage paa det egentlige Færsvandsfiskeri i Naer og Søer. Der er derhos en Mulighed tilføede for Fiskeriets Tilintetgjørelse i Fjorde og Smaavande ved en for stærk Brug af samme og ved Dyrkning af Havbunden, som ikke saa let vil fjendes ved de aabne Kyster, og da de paagjældende Bunde ordentligvis kun gennem snævre Indløb staa i Forbindelse med det aabne Hav, vil den Støde, der tilføjes Fiskebestanden, selv om voligere Forhold indtræde, kun langsomt kunne gjenoprettes ved Indvandring af Fisk ude fra Havet. Da det endelig maa indrømmes, at Fjorde træde i et inderligere Forhold til de Omboende, hvilket ogsaa bidrager til at stille Fjordsfiskeriet i legislativ Henseende anderledes end Havfiskeriet, saa have vi fundet det rettest at omhandle Kystfiskeriet og Fjordsfiskeriet hvert for sig, idet vi derhos med Hensyn til det sidste atter have udsøndret Limfjordsfiskeriet fra Fiskeriet i de øvrige Fjorde saavel af Hensyn til den for Limfjorden altsaa bestaaende og gennem Lidenes Løb udviklede Lovgivning som paa Grund af de for denne Fjord ejendommelige Naturforhold. Afsnittet om Saltvandsfiskeri falder saaledes i 3 Afdelinger, Kystfiskeri (Kapitel 2), Fiskeriet i Limfjorden (Kapitel 3) og Fiskeriet i de øvrige Fjorde (Kapitel 4). Vi have da forudskiftet et Kapitel (1) indeholdende almindelige Bestemmelser, der komme til Anvendelse paa det hele Saltvandsgebet, forsaavidt deri ikke gjøres Begrænsninger ved de senere Bestemmelser, og ligeledes slutter Afsnittet med et almindeligt Kapitel (5), der fastsætter Regler om Kontrols Førelse med, at Lovens Forskrifter overholdes.